Gebze İşçi Bülteni

gebzeiscibulteni@gmail.com

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

İşçi Bülteni ÖS: 601 Temmuz 2010

Metal sektöründe 2010-2012 MESS Grup TİS görüşmeleri yaklaşıyor...

MESS'i ezelim, bizden çaldıklarını geri alalım!

Metal işkolunda yeni bir Toplu İş Sözleşmesi süreci yaklaşıyor. Metal İşverenleri Sendikası (MESS) ile sektörde örgütlü üç işçi sendikası olan Türk İş'e bağlı Türk Metal, Hak-İş'e bağlı Çelik-İş ve DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş arasında yürütülecek olan TİS süreci yaklaşık 130 bin metal işçisini kapsıyor. Metal TİS'leri sektörün stratejik öneminden kaynaklı olarak aynı zamanda yüz binlerce işçiyi de dolaylı olarak ilgilendirmektedir. Böylesi önemli bir süreç bir kez daha masa başı pazarlıklar ve uzlaşma ile geçiştirilmek istenmektedir.

Oysaki metal işçileri bu TİS sürecini yoğun bir saldırı dalgası altında karşılıyorlar. Kriz edebiyatıyla işçi ve emekçilere dönük neredeyse yöneltilmedik saldırı kalmadı, uygulanmadık hak gaspı bırakılmadı. Krizin bedelini en fazla ödeyenlerin başında kuşku yok ki, metal işçileri gelmektedir. Metal patronlarının örgütü MESS ise yıllardır hayata geçirmeye çalıştığı birçok uygulamayı bu süreçte fiili olarak devreye soktu. Esnek üretim saldırısı en önemli işletmelerde fiilen uygulanmaya başlandı. Taşeronlaştırma, telafi çalışması, çağrı üzerine çalışma vb. neredeyse her fabrikada uygulanmakta olup farklı biçimlerde karşımıza çıkmaktadır. İşten atmalar ise keyfi bir durum halini almıştır.

Yeni grup TİS sürecine girdiğimiz bugün ise, metal patronları bu koşulları kural haline getirmeye, kazanımlarını korumaya ve bunlara yenilerini eklemeye çalışıyorlar. İşte bunun için, yeni toplu sözleşme süreci

sert bir çatışmaya gebedir. Bunun için, ya MESS'in kriz bahanesiyle bizden çaldıklarına razı gelecek ve yeni saldırı girişimlerine boyun eğeceğiz. Ya da militan mücadele yolunu tutarak MESS'ten çaldıklarını geri alacağız!

Kuşkusuz ki metal işçilerinin kararlı mücadelesinin önündeki en temel engel sendika bürokrasisinin kendisidir. Türk Metal ve Çelik-İş sendikaları kurulduğu andan itibaren MESS ile birlikte her daim dirsek temasında olan, işçi sınıfının önüne dikilen, onu dizginleyen işbirlikçi hain sendikalardır. Bu bakımdan özellikle Türk Metal'in sicili bir hayli bozuktur. Birleşik

Metal ise 'sınıf sendikacılığı' söylemi ile öne çıksa da sınıfın iradesi ve gücüne dayanmamakta, dayanmak bir yana buna yaslanmaktan uzak durmaktadır.

Görev öncü metal işçilerinin omuzlarında!

Kuşkusuz burada en temel görev, tabandaki öncü metal işçilerine düşmektedir. Salt TİS kapsamındaki işyerlerinde çalışan metal işçilerinin değil, örgütlü-örgütsüz yüz binlerce metal işçisinin geleceğini etkileyecek bu sürece hazırlanmak büyük önem taşımaktadır. Bu açıdan fabrikalarımızda, havzalarda ve bölgelerde bugünden söz, yetki ve karar hakkına sahip olacak TİS komiteleri kurmalı ve en temel taleplerimiz için harekete geçmeliyiz. Aynı zamanda sendikalı sendikasız ayrımı yapmadan, çevre ve bölgedeki fabrikalarla mücadeleyi ortaklaştırmalıyız.

Metal işçisinin önemli bir ağırlık taşıdığı Gebze bu yanıyla çok önemli bir merkezi oluşturmaktadır. Gebze'de, MESS sürecine dahil olan işyerleri hem nicelik hem de nitelik olarak önemli bir yerde durmaktadır.

Autoliv, Sarkuysan, Kroman Çelik, Makina Takım, Hisar Çelik, Areva, Kale Radyatör, Feniş Alüminyum ve daha sayamadığımız onlarca fabrikada çalışan öncü metal işçilerinin omuzlarındaki sorumluluk fazlasıyla büyüktür.

Öyleyse Metal TİS'lerini, kaybettiğimiz haklarımızı geri almak, yenilerini kazanmak ve MESS'ten hesap sormak için bir fırsata çevirelim. Bugünden fabrika ve bölge komitelerinde biraraya gelelim. Örgütlenelim ve mücadeleyi yükseltelim!

İnsanca yaşam mücadelesine seyirci kalma, imza kampanyasına sen de katıl!

Metal İşçileri Birliği, MESS grup TİS sürecinde metal işçilerinin taleplerini ve mücadele iradesini göstermek ve sendika yönetimlerini görevlerine sahip çıkmaya zorlamak amacıyla bir imza kampanyası başlatmıştır. TİS kapsamında olsun olmasın tüm metal işçisi arkadaşlarımızı bu imza kampanyasına katılmaya davet ediyoruz. Bilinmelidir ki, her imza insanca yaşama mücadelemiz için verilmiş bir destek olacaktır.

Kampanyaya katılmak için aşağıdaki formu imzalayalım, imza toplayalım. Formları Metal İşçileri Birliği'ne ulaştıralım ya da doğrudan mail ve diğer yollardan sendika yönetimlerine gönderelim.

Metal İşçileri Birliği

Türk Metal, Birleşik Metal ve Çelik-İş Sendikası'nın yönetim kurullarına

Yaklaşık 130 bin metal işçisinin kapsayan, sonuçları bakımından da bütün işçi sınıfını etkileyecek olan MESS Grup Toplu Sözleşme görüşmeleri yakın bir zaman içerisinde başlayacak.

Bu süreç MESS'ten çaldıklarını geri almak için büyük bir fırsattır. Eğer bu fırsatı değerlendirebilirsek, insanca çalışma ve yaşam koşullarına kavuşur, gasp edilen haklarımızı yeniden kazanır ve nihayet sermayenin işçi sınıfına dönük saldırılarına karşı güçlü bir barikat örebiliriz.

Bu ise kararlı bir mücadele vermeksizin gerçekleşmez.

Sizden bunun için kararlı, soluklu ve grev silahını kullanmaktan çekinmeyen dişe diş bir mücadelenin örgütlenmesinde üzerinize düşen görevi yerine getirmenizi istiyoruz.

Bu mücadelede hayati taleplerimiz şunlardır:

1. Ücret ve hak kayıpları karşılansın, insanca yaşamaya yeten bir ücret düzeyi sağlansın!

2. Eski ve yeni işçiler arasındaki ücret farklılıkları kapatılsın! Eşit işe eşit ücret!

3. İşten atmalar yasaklansın! Tüm çalışanlara iş güvencesi!

4. Tüm biçimleriyle esnek çalışma uygulamalarına son verilsin!

5. Taşeronlaştırma uygulamasına son verilsin! Taşeron işçiler kadroya alınsın!

6. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınsın!

Yapmanız gereken bu talepler doğrultusunda kararlı bir mücadele vermektir. Bunun için söz-yetki ve karar hakkını tabandan oluşturulacak TİS komitelerine devretmelisiniz. TİS görüşmelerini işçilerin katılımına açmalı ve hiçbir sözleşme maddesine işçilerin onayı olmadan imza atmamalısınız.

Bu ilke ve taleplerin arkasında olduğumuzu belirtir, aksi halde hesap soracağımızı ilan ederiz.

Metal İşçileri Birliği Toplu Sözleşme Sempozyumu gerçekleştirdi...

Görev öncü-devrimci metal işçilerinin omuzlarında!

Metal İşçileri Birliği, 2010-2012 MESS Grup Toplu Sözleşmeleri yaklaşırken 27 Haziran günü gerçekleştirdiği Toplu Sözleşme Sempozyumu ile metal işçilerinin bu sürece nasıl hazırlanması gerektiğini tartıştı. Sempozyumda grev hedefli mücadeleyi esas alacak biçimde TİS Komitelerinin oluşturulması vurgusu öne çıktı.

Saygı duruşunun ardından Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu adına yapılan açılış konuşmasında, toplu sözleşmelerin ve özelde MESS Grup TİS'lerinin özel önemi vurgulandıktan sonra içine girilen yeni TİS sürecinin özel noktaları ifade edildi. Metal işçileri bir kez daha militan mücadele yolunu tutarak MESS'ten çaldıklarını geri almaya çağrıldı.

Sempozyumun ilk bölümünde yapılan hazırlıklar çerçevesinde oluşturulan tebliğlerin sunumu gerçekleştirildi. Metal işçilerinin mücadele taleplerini içeren ilk tebliğ Asemat grevcisi bir metal işçisi tarafından sunuldu. Gebze'den bir metal işçisinin sunumunu gerçekleştirdiği ikinci tebliğ "TİS sürecinde örgütlenme hattı ne olmalı!" başlığını taşıyordu. "Mücadele hattı ne olmalı?" başlıklı bir diğer tebliğ ise eski bir Sinter Metal işçisi tarafından sunuldu.

Sempozyumun ikinci bölümü Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı ve yazar Volkan Yaraşır'ın toplu sözleşmeler üzerine sunumuyla başladı. Yaraşır, konuşmasında toplu sözleşme sürecinin sınıf mücadelesi açısından önemini anlattı.

Sunumun ardından serbest kürsü bölümü grevdeki Asemat işyerinin baştemsilcisinin ve direnişçi bir Sinter Metal işçisinin konuşmaları ile başladı. Kayseri, Sincan, Çiğli ASÖB, Bakırçay Havzası'nda çalışan metal işçileri de söz alarak düşüncelerini ifade ettiler, çalıştıkları havzalardaki koşulları ve sorunları aktardılar. Bu konuşmaların ardından İstanbul'un çeşitli sanayi havzalarından da metal işçileri söz alarak fabrikalarında yaşadıkları deneyimleri aktardılar. Ayrıca serbest kürsü bölümünde MESS Grup TİS'leri gündemi dışında sınıf mücadelesinin farklı gündemleri de ele alındı.

Yaklaşık 20 işçinin söz aldığı serbest kürsü bölümünün ardından yapılan kapanış konuşmasında bir kez daha 2010-2012 MESS Grup TİS sürecinin mücadele gündemleri özetlendi. Sendikalara hakim anlayışların böylesine önemli bir süreci örgütleme niyet ve iradesinden yoksun olduğunun bir kez daha açığa çıktığı ifade edilerek görevin öncü-devrimci metal işçilerinin ve Metal İşçileri Birliği'nin omzunda olduğu vurgulandı.

ÇEL-MER'de işten atma saldırısına karşı yeniden direniş...

Direnen işçiler kazanacak!

Gebze Çayırova'da kurulu ÇEL-MER Metal Fabrikası'nda, sendikalaştıkları için işten atılan 12 işçinin 19 Haziran 2010 tarihinde "işe iade" talebi ile başlattıkları direniş, 19. gününde kazanımla sonuçlandı. Verilen mücadelenin ardından, kendi istekleriyle işbaşı yapmayan iki işçi dışında tüm işçiler işbaşı yaptılar.

Fiili-meşru ve militan bir mücadeleyle saldırıların karşısında duran, içerdeki ve dışardaki işçilerin kararlılıklarını ve birbiriyle kenetlenmesini hazmedemeyen ÇEL-MER patronu, işçilerin işlerine geri dönmesinden bir hafta sonra (16 Temmuz) işten atma saldırısını tekrar devreye soktu. Patronun son saldırısıyla birlikte, aralarında ilk direnişe katılan işçilerin de bulunduğu 23 işçi işten atıldı.

ÇEL-MER işçileri: İşten atmaları kabul etmiyoruz!

Yaşanan son saldırının ardından ilk işgünü olan 19 Temmuz günü, işten atılan ve içerde çalışmaya devam eden işçiler bir bütün olarak fabrika önünde toplandılar. Patronun işten atma saldırısını meşru görmediklerini söyleyen işçiler, işten atılanlar da dahil olmak üzere, fabrikaya giriş yaptılar.

İşçilerin birlikte hareket etmesi ve yaratılan fiili işgal tablosu karşısında şaşkına dönen ÇEL-MER patronu, düzenin kolluk güçlerini devreye sokarak fabrika önüne polis yığınağı yaptı ve işçilere "Çıkmazsanız polis zoru ile çıkartacağım" tehdidini savurdu.

Patronun saldırgan tavrı ve tehditleri karşısında ÇEL-MER işçileri ise, hiçbir hukuki temeli dahi olmayan 'işten çıkartma' kararını tanımadıklarını söyleyerek, akşam mesai bitimine kadar işyerinde çalışmaya devam edeceklerini söylediler. Çalışma süresi boyunca iş yavaşlatan ÇEL-MER işçileri, öğle paydosunda "Emeğe uzanan eller kırılsın!", "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganları ile kapı önüne yürüyerek, burada kendilerine desteğe gelen kurum ve sendika temsilcileri ile buluştular. Buluşmada işçiler mücadele kararlılıklarını dile getirirken, desteğe gelenler de işçilerin her zaman için yanlarında olacaklarını vurguladılar.

İşçilere gözaltı terörü

İşçilerin gün boyu birbirlerine kenetlenerek fabrikayı ve çevresini direniş alanına çevirmesinden sonra bu kez devreye polis baskısı sokuldu. Mesai bitiminden sonra fabrikadan çıkış yapan işçilerden 13'ü, polis tarafından "ifade almak" gerekçesi ile gözaltına alındı. Karakolda ifadeleri alınan işçiler, işlemlerinin tamamlanmasının ardından gece geç saatlerde serbest bırakıldılar.

Patrondan işçilere polis barikatı

Tüm baskı ve saldırılara rağmen geri adım atmayan işçiler, 20 Temmuz günü yine servislerle fabrikaya gitmek için yola çıktılar. Ancak fabrika yakınında bu sefer de işçileri çevik kuvvet yığınağı karşıladı. Patronun, çıkış tebligatı dağıtacağını ve işten atılan işçileri içeri sokmayacaklarını söyleyen polislerin ardından işçilerin yanına gelen fabrika müdürü, patronun düzmece gerekçelerle dolu çıkış tebligatlarını dağıttı. Tebligatlardaki dayanaksız ve düzmece iddiaları gören işçiler, tebligatları da kabul etmediklerini söyleyerek kendilerine verilen kağıtları yere attılar.

İçeride ve dışarıda direniş!

İşten atılan işçiler, fabrika önünde yeniden direnişe başladılar. Çalışan işçiler ise, direniş kırıcı işçilerin işe alınması başta olmak üzere, patronun tüm saldırılarına karşı içeride her türlü meşru mücadelenin hayata geçirilmesi kararını aldılar. İçeride iş yavaşlatma eylemlerini sürdüren işçiler yemek paydoslarında sloganlarla direnişteki arkadaşlarının yanına geliyor ve patrona 'daha kitlesel direniş' uyarısında bulunuyorlar.

Yoğun baskı altında olmalarına rağmen örgütlü ve kararlı bir şekilde sendikalaşma hakkına sahip çıkan işçiler, sınıf kardeşlerinden ve tüm ilerici ve devrimci kurumlardan da destek beklediklerini ifade ediyorlar.

Direnişçi bir Çel-Mer işçisinden mektup...

"Biz ayrıldığımız yerde birleştik!"

Dünyada varolan hak savaşları insanlık tarihinin temelinde var. O zamandan bu zamana hep zengin-fakir, iyi-kötü, güzel-çirkin, Alevi-Sünni, solcu-sağcı, komünist-faşist diye ayrıştırıldı.

Aramıza bu nifağı sokanlar bizi ayrıştırdıklarını sandıklarında biz gerçekten ayrıldık mı, yoksa ayrıldığımız yerde birbirimize kavuştuk mu?

İşte bizim eylemimiz bunun cevabı oldu. Evet, biz ayrıldığımız yerde birleştik. Biz daha iyi yaşamak için, çocuklarımız için, evimiz için, insanca yaşamak isterken; emek ve ekmek düşmanları dün dedemin ve babamın karşısına çıkarken bugün de benim karşıma çıktı. Birine "Sen alevisin" dedi, öbürüne "sen köylümsün" dedi, bana da "ben ne çektiysem hep bunlardan çektim." Bizi ayrıştırma planları yapıyor ve ayrıştırdığını sanıyordu. Bilmediği birşey vardı: Biz sıvı gibi gözüken aslında metal olan civa gibiydik, ayrıldığımız yerde birleşirdik. Çünkü biz aynı dili konuşuyor, aynı tastan su içiyor, aynı yerde yaşıyor ve aynı havayı soluyorduk. Biz bakmakla yükümlü olduğumuz ailelerimizin insan olduklarını hatırlaması için, emek ve ekmek düşmanları ise bizim sırtımızdan kazandıkları kârların cüzî bir miktarının kaybolmaması için indi savaş meydanına. O bizi Firavun'un kölesi, mağlup olmuş bir ordunun esirleri: Hitler'in kamplarında yaktığı Yahudiler gibi, özlük hakları alınmış, sömürülmüş devletler gibi görüyordu. Ama onun küçücük beyninde tasarladığı gibi değildi dünya. Burası emek meydanıydı, burası ekmek meydanıydı. Bizdeydi Habil'in saflığı, bizdeydi kendisinden on kat büyük bir orduyla savaşacak yürek, bizdeydi haksızlığın üstüne gidecek cesaret, bizdeydi bunların hepsi. Dedim ya, onun küçücük beyninde tasarladığı gibi değildi dünya.

İşte biz Çel-Mer Çelik'te onun beyninde tasarladığı işçi sınıfını yıkmak için, hakkımızı korumak için DİSK'e bağlı Birleşik Metal Sendikası Gebze Şubesi'ne giderek üye olduk. Çünkü bizim de "bir hakkımız olmalı" diye düşündük. Ve hakkımız olmalıydı sendika. Bu süreç içerisinde gizlilik önem taşıyor, yapılacak yanlış bir hareket tüm emeği boşa çıkarabilirdi. Ve süreç başladı. Artık kartlar açık oynanmaya başlamıştı. En azından biz öyle biliyorduk. Önce işten çıkarmalar başladı. Birinci gün bir, ikinci gün beş, üçüncü gün altı olmak üzere toplam 12 işçi işten atıldı. Artık direnme

zamanıydı. Çünkü savaş başlamıştı. Savaşın galibini zaman, güçlü ve akıllı olmak belirleyecekti. İlk hamle patrondan geldi. Hançer lakaplı Seyit Ali devreye girdi. "Kale içten yıkılır" mantığı ile ilerledi. Adi Romalı senatörler sandı bizi. Bir Brütüs aradı içimizde. O da bilmiyordu, küçük beyniyle çözemiyordu, hepimizin Sezar olduğunu. Patronun kendisini teslim ettiği insan Bahçeşehir Belediyesi CHP 7. sıra meclis üyesiymiş. Peki, fark eder miydi şahlanmış işçinin karşısında makam ve mevkisi. İkinci yanlış hamle geldi patrondan: Türk Metal Sendikası'nda görev yapmış, ayrılmış ve kendisini "insan kaynakları uzmanı" diye tanıtan Gazi Duyar devreye sokuldu. Kendisini patron ile bizim aramızda olan kişi olarak tanıttı. Peki var mıydı gerek, görünen köye kılavuz tutmaya, yıllardır emeğimi verdiğim şirkette uzmana, aracıya. Şirketin yalnızca benim çalışmama ihtiyacı vardı ve de çalışmalıydım.

Artık bütün ipler kopmuştu. Psikolojik savaş başlamıştı. Sendikalı ve "Harranlı" ayrımı yapılmaya başlandı. Sendikalıya düşman, "Harranlı"ya dost olmaya başladı. İnsanlara para teklif ettiler. İstifa karşılığında iş garantisi verdiler. Karşılığında kendilerinde olmayan, namus ve şereflerimizi istediler. Bunlar demek ki yıllardır bize o gözle bakmışlar. Biz hakkımızı, hak bilip aramadığımız için zaten öyleymişiz onların gözünde.

Onun gözündeki insanlar olmadığımızı, özümüzdeki insanlar olduğumuzu anlaması ona pahalıya patladı. Hafife ve basite aldığı işçilerdi ona direnen ve de kazanan. Ama bu savaş burada bitmedi. Torunlarımız savaşacak böyle insanlarla.

Şu bilinmeli ki kazanmanın sırrı, insanın kendisini kazanmasından geçer.

Direnişçi bir Çel-Mer işçisi

DİSK / Birleşik Metal-İş Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer

"Esneklik BMİS için

- Krizle birlikte şubenize bağlı fabrikalarda ne gibi gelişmeler yaşandı? Çalışma ve yaşam koşullarında ne gibi değişikler oldu?

- 2008 yılının sonlarına doğru hem dünyada hem bölgede bir ekonomik kriz başgösterdi. Bu krizin bize yansımaları tabii ki çok şeyi değiştirdi ve rahat bir süreç geçirmedik. Birçok işletmemizde özellikle kriz sürecinin ilerleyen zamanlarında kısa çalışma ödeneği kullanıldı. İşten çıkarmalarla ilgili ise bir-iki işletmemiz dışında çok ciddi bir çıkışla karşılaşmadık. Yani Gebze bölgesinde ciddi üye kayıplarımız olmadı. Üye kayıplarımız olmadı ama bu süreci atlatabilmek adına farklı varyasyonları denemek zorunda kaldık. İşte çalışanlarımızın iş akitlerinin devamını sağlayabilme konusunda sıkıntılı bir süreç geçirdik ama bu son 3-4 aydır işletmelerde derlenip toparlanma söz konusu. Kriz döneminde işten çıkartılan arkadaşlarımızın büyük bir kısmı tekrar fabrikalarında işbaşı yaptılar. Bu yüzden toplama baktığımızda çok ciddi üye kayıplarımız olmadı. Ama kriz, hem bölgedeki işletmeleri hem de özellikle MESS grup toplu iş sözleşmesine girilmesi ile işverenlerin elini güçlendirdi. O anlamda bizim bu dönemdeki MESS grup toplu iş sözleşmelerimiz bundan önceki süreçlerden daha çetin geçecek. Zira genel anlamıyla işçi sınıfında bir geri çekilme söz konusu. Mücadele anlamıyla ise belirli argümanları şu anda aktif bir biçimde kullanamayacağız gibi görünüyor. Özellikle kriz psikolojisinin getirdiği eksiklik şu anda işçi arkadaşları ciddi şekilde etkiliyor. Ancak bunların anlamı şu değildir. Metal işçileri kayıtsız şartsız teslim olacaklar değildir.

Bunun yanında BMİS bu süreci en aktif, en doğru şekilde kullanmaya çalışan sendikadır. MESS grup toplu iş sözleşmesi ile ilgili işyerleri ile ikinci toplantımızı tamamladık. Aşağı yukarı taslağı şekillendirme noktasına geldik. Yani bu süreç devam ediyor. Bence Birleşik Metal'in ortaya koyduğu rota diğer metal işçilerine de yol gösterecek. Bunun üzerinde çalışıyoruz. İşyerlerindeki arkadaşlarımız ve temsilci arkadaşlarımız ciddi gayretler içerisinde. Hem bugünkü süreci şekillendirmekle ilgili hem bundan sonra gerçekleşecek gelişmelere dönük ciddi bir mesai harcıyorlar. Bundan sonraki süreçte harcanan mesainin verilerini bir şekliyle kamuoyuyla paylaşacağız. Ama bunun için biraz daha çalışmaya ihtiyacımız var.

Esneklik bizim için grev nedenidir!

- 2010 MESS Grup Toplu Sözleşmeleri'nden beklentileriniz nelerdir?

- Şimdi aslında bu süreci olumlu geçecek diye değerlendirmiyoruz. Şu anlamda olumlu geçecek diyemiyoruz. Çünkü 2008'den bu tarafa özellikle sendikal süreci etkileyecek çok farklı gelişmeler yaşandı. 2008-2010 yılı TİS imzasından sonra işverenler adına taşeronluk yapan Türk Metal Sendikası Başkanı içeri alındı. Ergenekon davasıyla birlikte Türk Metal Sendikası içerisinde farklı bir yapılanmanın ortaya çıkabileceği söyleniyor. Bunu şu anlamda söylüyorum. Mustafa Özbek'in gidiyor olması oradaki birçok taşı yerinden oynattı. Veya böyle bir olgu bir şekilde sermayeyi de rahatsız etti. Bu ilişkinin bu kadar çirkinleştiğinin su yüzüne çıkması sermayeyi rahatsız etti. Sadece ortaya çıkmasından rahatsız oldu. Bunun içinde sanki yeni bir oluşum ortaya çıkıyormuş gibi, sanki Türk Metal, sendikal anlayışını değiştiriyormuş gibi bir imaj yaratma sevdasına kapıldı.

Bu konuda özellikle Birleşik Metal'le uğraşmaktan hiçbir fırsatı kaçırmayanlar, İzmir ve Konya'daki MAHLE örgütlenmesinde bize karşı işveren tarafından çağrıldılar. Konya'da özellikle ilk defa Türk Metal yöneticileri örgütlenmeye gitti. Kendilerine göre yeni bir sendikal yöneticilik imajı yaratmaya çalışıyorlar. Ama bu durum, süregelen ilişkiyi akşamdan sabaha kapatacakları anlamını taşımıyor. Bizim süreçle ilgili olumsuzluk olarak gördüğümüz en büyük gösterge veya kurumsal olarak koyduğumuz nokta burası. Zira Türk Metal ve Çelik-İş Sendikası'na bağlı birçok işletmede hem çalışma hem de ücret anlamında esnek çalışma koşullarının en "mükemmel" uygulamalarını gördük. Kısa çalışma ödeneğinden faydalanırken bile sendikamızla diğer sendikalar arasındaki fark çok bariz olarak ortaya çıkıyor. Zira ödemelerde yüzde 30'luk artı eksi bir fark var. Biz sosyal haklarımızdan çalışma karşılığını ücretlerimizin tamamıyla alırken diğer fabrikalar sadece çalışma ücretlerinin karşılığını alıyor. Bunun ötesinde Ereğli'de özellikle Çelik-İş'in yaptığı

ile metal işkolu ve metal TİS süreci üzerine konuştuk...

ı kırmızı çizgidir!"

uygulamalar ücret anlamında çok ciddi problemleri açığa çıkarttı. Zira bu iki örnek işçilerin veya sendikanın işçilerin iradesini nasıl farklılaştırdığını ve onların kendi sözlerini söylemelerini gerektirdiği süreçte işverenle nasıl pazarlık halinde olduklarını gösteren çok ciddi örneklerdir. Tüm ücretlerden yüzde 35'lik bir indirim yapıldı. Buna benzer bir öneriyi 2001 yılında yine MESS yapmıştı. Bu anlamda biz bu öneriyi hiç tartışmaya gerek görmeden reddetmiştik. Ama bizim dışımızdaki tüm işletmelerde bu ücret kesintileri birebir uygulandı. MESS'in araştırmalarında bu oranlar çok açık var. Birleşik Metal ile MESS'in oranları arasında bir liralık bir fark var. Bize "aynı sözleşmeyi imzalıyorlar" diye yapılan eleştirilere gelince, olayın içine girmek lazım, bir de burdan bakmak lazım. Türk Metal'in sözleşmesinde 'hasar tazminatı'nın ne olduğunu, o yazıları yazan arkadaşlar önce okumalılar ondan sonra yazmalılar. Bunlar biraz araştırmaya bağlı olan şeyler. Bu aradaki farklar buradan geliyor. Bu dönemde en büyük problem, esnekliğin TİS'e fiili olarak sokulması çalışmalarıdır. Bu konuda en büyük endişemiz, Türk Metal Sendikası'nın, MESS'in toplantı odalarında esneklik ile ilgili birçok kararın geçeceği yönünde görüş bildirdiğidir. Bu konu bizim TİS süreci çalışmalarımızın temelini oluşturuyor. Bu konuda ciddi beklentilerimiz var. MESS ve Türk Metal'in son dönemde gerçekleştirdikleri görüşmelerde geleceğe ilişkin adımların kaynağını esneklik üzerinde yapılan anlaşmalar oluşturuyor. Türk Metal Genel Başkanı'nın da Türk-İş'e genel sekreter olması da bu pazarlığın başka bir yanını gösteriyor. Olaya buralardan, bu şekilde bakmak gerekiyor.

Bu anlamda Birleşik Metal Sendikası'nı çok ciddi bir mücadele bekliyor. Şimdiye kadar iki tur toplantı yaptık. Toplantılar, her işletmenin yüzde 30'uyla gerçekleşti. Her işletmenin yürütmesi dışında sayısal oranının yüzde 30'uyla bir araya geliyoruz ve bu toplantılarda ortak bir ifade kullanılıyor. Esneklikle ilgili ortaya çıkabilecek her türlü girişim bizim için grev nedenidir. Birleşik Metal bundan önceki süreçlerde de tavrı çok net olan bir sendika. Bunu ifade ediyor olmaları çok anlamlı bence. Bütün o baskıya, bütün o kriz psikolojisine rağmen bu ifadenin altı çok net olarak çizilmeli. MESS grup toplu iş sözleşme sürecinden çıkışı sağlayacak ifadeler de bunlar aslında. Ücretle ilgili çok ciddi beklentiler yok. Ama iş esnekliğe geldiği zaman o çizgi BMİS'in üyeleri açısından kırmızı çizgidir. Bunu, krizden etkilenmeyen sektörlere de mal edebiliriz. Bu süreç çetin geçecek. Bunun için özellikle esneklikle bağlantılı uygulamalar eğer bu dönem sözleşmelere girmezse bir daha başka bir şansları olmayacak. Çünkü zemin kendileri açısından bu kadar müsait.

Problemi çözecek olan tabandaki işçidir!

- Mücadeleyi örgütleyebilmek için öncü işçilere ve ilerici sendikacı-temsilcilere ne gibi görevler düşüyor?

- Şimdi her şeyden önce bu işte şu veya bu şekilde sorumlu olan herkesin öncelikle samimi davranması gerekir. Fabrikalarda çalışan temsilcilerimiz, işçilerimiz bu sürece ciddi şekilde omuz veriyor. Bizim bir sıkıntımız bu sektörde üç ayrı sendika olmasıdır. Ülkedeki yasalar gereği sayısal olarak fazla olan sendikanın görüşmeleri dikkate alınıyor. Bunun için de

biz daha önceki dönemlerde denediğimiz yöntemleri uygulamaya devam edeceğiz. Sendikal mekanizmaların yönetimleriyle problem çözme şansımız yok. Çözemezsiniz! Bu bütün sendikal mekanizmalar için geçerli. Problemi çözecek olan tabandaki işçidir. Tabii bu konuda daha önceki süreçlerde yaptığımız çalışmaları yapmaya devam edeceğiz. Ne kadar çok işçiye ulaşabilirsek, derdimizi anlatabilirsek önemli olan bu. Zaman zaman yaptığımız çalışmalardan pişmanlık duyuyoruz. Zira bu konuda ilişkiye geçtiğimiz insanlar ertesi gün kapının önüne konuluyor. Çok somut örnek geldi aklıma. Fabrikalara ulaşmak zor. Bizim örgütlü olduğumuz fabrikalarda herkes bildiri dağıtabilir. Önce bildiri dağıtıp arkasından bizim için başka şeyler yazsalar da dağıtabilirler. Bizim için problem yok. Ama oraya ulaşmak gerçekten zor. Siz bildiri dağıtırsınız ama sizden bildiriyi alan işçinin yarın ne olacağı belli olmaz. O konuda Çayırova'da örgütlü olan arkadaşlar bir öneride bulundular. Dediler ki biz farklı birşey yapalım. Dedim "ne yapacaksınız?" Şunu dediler "biz bu hafta Cuma namazına gidelim. İşçilerin yüzde sekseni cuma günü Yenimahalle'deki camiye geliyorlar. Biz oraya gidelim. Sadece onlara dağıtmayalım, Cuma'dan çıkan herkese dağıtalım." "Olur" dedik. Derdimiz insanlara bir şeyler anlatmaksa bunun yeri çok önemli değil. Kalc Radyatör işçilerinden 14 kişi bildiri aldı. Bu fabrikada yaklaşık 1000 kişi çalışıyor. Bunun nerden baksanız o gün gündüz vardiyasında olan 400-500 işçisi var. Ve hiç yoksa 300'ü Cuma namazında. Bildiri alan 14 kişiden 8'i BMİS imzasını görür görmez buruşturup çöpe attı. 6 arkadaş da hiç açıp bakmadan katlayıp cebine koydu. Ertesi gün 9 kişi kapının önüne konuldu. Yani pişmanlık duyma gerekçem bu. Ama öyle veya böyle biz bu çalışmaları yapmaya devam edeceğiz. 1990 grevinde bir işçiydim. O sürecin örgütlenmesi böyle oldu. Yani yukarıdaki yöneticiler örgütlemedi o grevi. Tabandaki işçiler örgütledi. İnsanlar kahve kahve dolaştı. Ben işten çıktıktan sonra gece 02.00'den önce eve gittiğimi hatırlamıyorum. Hepimiz grup grup farklı yerlere gidiyorduk. Türk Metal'e bağlı işletmeler vardı. Hepimiz bir yerlere dağılıyorduk. Bu süreçte de biz BMİS olarak bu çalışmayı çok aktif olmasa da yürütüyoruz. Bunu bu çalışmalar biraz daha somutlandığı oranda kamuoyuna deklare edeceğiz ve hızlandıracağız.

Bu konuda BMİS'in toplantılarından kendi bölgem adına çıkardığım sonuç şu: Esnek çalışma modelleri adına uygulanacak her türlü dayatma bizim için her şeyden önce karşı çıkılması gereken noktadır. İlk defa bizim için bu dönem ücret ikinci planda. İlk defa sosyal haklar üçüncü ya da dördüncü planda. Bu konuda arkadaşlarımızın da bizimle aynı endişeyi paylaşıyor olması bizim işimizi biraz daha kolaylaştıracak. Mücadele hattımızı bunun üzerine kurmaya çalışıyoruz ve tabanda bir örgütlülük yaratmaya çalışıyoruz. Metal işçilerin tümünün sahip çıkabileceği mekanizmayı yaratma derdimiz var. Geçtiğimiz dönem yaptığımız eylemlilikler geniş bir biçimde kamuoyunda yankı buldu. Cuma yürüyüşleri bir klasik haline geldi. Bu dönemde şu veya bu şekilde söze yer bırakmadan medyada yer alacak birçok çalışmamız olacak.

Gebze BMİS Şubesi'nin bu dönem önüne koyduğu mücadele hattı esneklik dayatmaları olacak. Bununla ilgili olarak şunun bilincindeyiz; tek başımıza bölgedeki tüm sorunları çözme gücümüz yok. Yapmamız gereken şey tepede olması mümkün olmayan o sınıf kardeşliği temelindeki birliği becerebildiğimiz kadar örmeye çalışmak. Gebze bu noktada birçok işi birlikte yapabilen bir bölge. Her ne kadar Türk Metal bu çalışmanın içine girmese de işletmelerinde ulaşabildiğimiz insanlar bu çalışmanın içine giriyorlar ve Gebze sendikalar arası çalışmalarda da o arkadaşlar çalışmalara katkı sunuyorlar. Metal işçilerinin bu süreçte mücadeleye katılmıyorlarsa bile kendi işletmelerinde sorgulayabilecekleri bir çalışma yürütmeye çalışıyoruz. Hiçbir şeye güçleri yetmiyorsa bile kendi temsilcilerini sorgulasınlar. Ana politikamızı bunun üzerine oturtuyoruz.

(Sosyalizm için Kızıl Bayrak gazetesinden alınmıştır)

Fabrikalardan madenlere, tersanelere iş cinayetleri sürüyor...

"Kader" değil, patronların kar hırsı!

Bizlere kuralsız ve kölece çalışma koşullarının reva görüldüğü sömürü düzeninde, "iş kazası" adı altındaki iş cinayetlerine her gün bir yenisi ekleniyor.

Türkiye'de en çok ölümlerin yaşandığı sektörlerin başında maden ve inşaat sektörü geliyor. Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı'nın (TEPAV) yaptığı bir araştırmaya göre 1991-2008 döneminde iş kazaları ve meslek hastalığı nedeniyle toplam 2 bin 554 kişi hayatını kaybederken, sürekli iş göremez hale gelenlerin sayısı ise 13 bin 87'e ulaştı.

İnşaat sektöründe durumun madenlerden daha kötü olduğunu söylemek ise pek abartı olmayacaktır. Daha geçtiğimiz günlerde Gebze'de bir fabrikanın dış cephe sıva ve boya işlerini yapmak için kurdukları iskelenin metal aksamlarından birinin yüksek gerilim hattına teması sonucu elektrik akımına kapılan işçilerden 2'si öldü, 5'i ise yaralandı.

Yaşadığımız bölge olan Gebze, Darıca, Dilovası ve Çayırova'da 2009'un ilk 10 ayında günlük ortalama 13 "iş kazası" meydana geldi. 2008 yılında ise günlük 16 "iş kazası" yaşanırken toplam 5905 iş kazası meydana gelmişti. Kocaeli'nin iş cinayetleri konusunda Türkiye'de 5. sırada yer alması tablonun ne kadar içler acısı olduğunu özetliyor.

İşçi sağlığı ve güvenliğine kaynak aktarmayan, ucuz güvenlik önlemlerini dahi almayı kârlarından bir parça eksilecek diye çok gören patronlar, işçi ölümlerinin suçlusu konumundadırlar. Yaşanan bir iş cinayetinde tüm suçu "işçilerin dikkatsizliği" diyerek işçilerin üzerine yıkan, "kader" diyerek işçileri yanıltmaya çalışan, medyasından tüm düzen siyasetçilerine kadar herkes de iş cinayetlerinin birer sorumluları konumundadırlar.

Yaşanan iş cinayetlerinin ardı arkasının kesilmediği bir süreçte öldürülen arkadaşlarımızın hesabını sormak için, bir kişinin daha iş cinayetlerine kurban gitmemesi için, yaşam ve çalışma koşullarımızın iyileştirilmesi için yaşananlara sessiz kalmamamız gerekiyor. Patronların ceplerine girecek paralar bizim akıttığımız alınterimizden, iş cinayetlerinde öldürülen arkadaşlarımızın canından geçiyor.

Tuzla tersaneler cehenneminde bir iş cinayeti daha...

Daha fazla kar uğruna en basit işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini almayan tersane patronları bir tersane işçisinin daha yaşamını yitirmesine neden oldu. Son yaşanan iş cinayetiyle birlikte şimdiye kadar tersanelerde yaşamını yitiren işçi sayısı 136'ya çıktı.

Adeta bir 'ölüm havzası'na dönüşen Tuzla tersaneler bölgesinde kurulu Torlak Tersanesi'nde yaşanan iş cinayeti, asalak tersane patronlarının en basit iş güvenliği tedbirlerini dahi kendileri için yük olarak gördüklerini bir kez daha gözler önüne serdi.

MHP'nin İstanbul Milletvekili Ali Torlak'ın patronu olduğu sicili bozuk Torlak Tersanesi'nde yaşanan iş cinayeti gece mesaisine kalan Nurettin Bingöl'ün 05.00 sularında yüksekten düşerek yaşamını yitirmesiyle yaşandı. Çağdaş Gemi isimli taşeron firmaya bağlı olarak çalışan 36 yaşında ve 3 çocuk babası Bingöl'ün gemi temizliği işinde çalıştığı tersanede, temizlik yapmak için bindiği sepetin halatının kopması sonucu düştüğü öğrenildi. Sepette çalıştığı sırada kendisine emniyet kemeri verilmesi gereken Bingöl, sepetin halatının kopması sonucu yaşamını yitirdi.

Procast'ta işten atmalar devam ediyor!

Procast işçisi kenetlenmeli ve örgütlülüğüne sahip çıkmalıdır!

Tuzla Boya ve Vernikçiler Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Procast Metal Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti'ye ait metal fabrikasında azgın sömürüye maruz kalan işçilerin Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenmeleri üzerine yaklaşık dört ay önce 17 işçi işten atılmıştı.

İşten çıkartılan işçilerden 5'i patronun ikna seanslarına kanarak, sendikadan istifa ederek işlerine geri dönmüşlerdi. Yine aynı dönemde bir işçi daha, patronun "sendikadan istifa edin" baskılarına karşı çıktığı için işten atılmıştı. Bu gelişmelerin ardından işten atılan Birleşik Metal İş üyesi işçiler fabrika önünde direnişe geçmişlerdi. 40 gün süren direniş ise güçlü bir destek görmediği için sona ermek zorunda kalmıştı.

Procast patronunun saldırıları sürüyor

Sendikanın fabrikadaki üye çoğunluğunu elde etmiş olması karşısında kuduran Procast patronu, her geçen gün baskılarını dozunu arttırarak sürdürüyor. Bir yandan işyerinde sendikanın yetkisini düşürmek için fabrikaya sendikasız işçi alan patron, diğer yandan da sendika üyesi işçileri yer yer "ikna seansları" yer yer de "kaba baskı" ile istifaya zorluyor.

Son olarak da 30 Haziran günü 3 kadın işçi sendikalı olmaları nedeniyle işten atıldı. Patron, işçilerin alacağı ücretleri iki taksit halinde vereceğini söyleyip, ilk kısmını ödedi. Ancak ikinci kısmı için 16 Temmuz tarihini verdiği halde ücretleri ödemedi.

Procast patronunun pervasızca saldırıları karşısında Procast işçilerinin tek seçeneği, kenetlenmek ve saldırılar karşısında birleşerek patrona hak ettiği yanıtı vermektir.

FEN-İŞ patronu sözleşme döneminden önce bezdirmek istiyor...

Merhaba yoldaşlar,

Ben bir metal işçisi olarak FEN-İŞ Alüminyum'da çalışmaktayım. Şu an fabrikamızda bazı gerçekleri görmemiz lazım. Her sözleşme yaklaştığı zaman belli tavırlar ortaya koyan bir işveren politikası olur. Bu sözleşme döneminde de patron bizlere "200 bin dolar ödemem var. Ya mesailerinizi ya da ikramiyelerinizi üç ay boyunca almayın" teklifinde bulundu. Aynı öneriyi memur arkadaşlarımıza da götürmüş. Bu teklifin sözleşme dönemi başlamadan işçiyi bezdirmek amaçlı olduğunu biliyoruz. Ama biz tabii ki kabul etmedik. Patronun teklifi üzerine sendika temsilcimizin yemekhanede yaptığı toplantıda, teklifi kabul edip etmediğimizi sorması üzerine hepimiz "hayır" yanıtını verdik.

Patron, bu tutumuyla bizlerin iradesini baştan kırmak istemektedir ve ayakları yere basan bir tutum da değildir. FEN-İŞ patronuna sesleniyoruz: "Eğer bu 200 bin doları ödeyemiyorsan sen bitmişsindir. Ya da kendine iyi bir ortak bulman gerekmektedir. Ya da tatile gitmeyiver."

Tutumumuz kesinlikle bellidir. Hayır! hayır!

FEN-İŞ Alüminyum'da çalışan bir işçi

TİS sürecine işyeri komiteleri ile hazırlanalım!

Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri yaklaşırken, MESS'e bağlı işyerlerinde sürece ilişkin çalışmalar hali hazırda görünmüyor.

MESS kapsamındaki işyerlerinde çalışan öncü işçi arkadaşlarımızın önündeki en temel görev, metal sektöründe yaşanan sorunların tartışıldığı platformlar oluşturarak sürece tabandan müdahale etmektir. Ama aynı zamanda metal sektöründe ister MESS'e bağlı olsun ister bağlı olmasın örgütsüz işyerlerinde çalışan işçilerin de bir araya gelerek metal işçilerinin taleplerini ve bu taleplerin nasıl hayata geçirileceğini tartışması da büyük önem taşıyor. Çünkü TİS sürecine müdahale ne kadar güçlü olursa o derece kazanıma dönüştürülebilir. Yoksa buradan doğacak olumsuz sonuçlar bütün metal işçilerini etkileyecektir. Onun için sorunların metal işçilerinin ortak sorunları olduğunu hatırlatarak, fabrikalarda sendika ayrımı yapılmadan komiteler oluşturarak çözümü birlikte üretme yoluna gitmeliyiz.

Çünkü biz müdahale etmezsek sendika bürokratlarının TİS dönemindeki o ihanetçi tutumlarını bir defa daha yaşamamız kaçınılmaz olacaktır. Onun için toplantılar almalı, değişik fabrikalarda yaşanan veya yeni başlayan süreçlere müdahil olmalıyız. Toplantılarda her fabrikada ve örgütsüz işyerlerinde de komiteler oluşturarak; bu komitelerin alacağı TİS ile ilgili kararları ve talepleri hayata geçirmek için fabrika temelinde çalışmalar yapmalıyız. Sendikaların hazırladığı taslakları bu komitelerde tartışmalıyız. Bunu

işçi arkadaşlarımızla paylaşarak, komitenin kendi kararlarını gerekirse sendikalara dayatma gücünü göstermesini sağlamalıyız.

İşçi sınıfının üretimden gelen gücü ve elindeki temel silahı olan "grev"i her zaman kullanacakmış gibi çalışmaları şimdiden tabanda tartışmaya başlamalı ve bunu sendikalarımıza dayatmalıyız.

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Gebze'den bir metal işçisi

Türk Metal patronun yan kuruluşu gibi çalışıyor...

Benim çalıştığım işyeri Türk Metal Sendikasına üye. Ancak işyerimizde sendikadan eser yok. Sizlerin de bildiği gibi Türk Metal Sendikası sanki işverenin yan kuruluşu gibi çalışıyor. TİS döneminde de bu değişmeyecektir. Bunlar düzenlerini kurmuşlar. Kendi çıkarları için bir araya geliyorlar, işçilere yönelik ise hiçbir şey yok. İşçilerin bir araya gelmesi, toplu hareket etmesi, tek bir ses yükseltmesi gerekiyor. Kendi haklarını savunması, verdiği emeğin karşılığını alması gerekiyor. Şimdi olduğu gibi işçilerin bir parça ekmek için "allaha şükür" demesiyle olmaz bu iş. Mutlaka sokağa inmesi lazım.

Bunu sağlayacak olan da bizim çabamız olacak. Bu şükür mantığını yok etmemiz lazım. O sendika bu sendika, sendikalı sendikasız demeden birlik olmamız, bilinçlenmemiz lazım.

AUTOLIV fabrikasından bir işçi

2010-2012 MESS Grup Toplu Sözleşmelerinde öncelikli taleplerimiz;

1-İnsanca yaşamaya yeten ücret

Geçtiğimiz son on yılda ücretlerimizin alım gücü %35 dolayında erimiştir, bu telafi edilmelidir. İnsanca yaşamaya yeten bir ücret düzeyi sağlanmalıdır. Bu düzey sendikalar tarafında açıklanan dört kişilik bir ailenin insanca yaşamasına yeten ücret düzeyidir. Sendikalar patronlarla anlaşarak kriz bahanesiyle ücretleri düşürmeye son vermelidir.

2-Eski işçiler ile yeni işçiler arasında ki ücret farkı kapatılsın

2000 yılından sonra işe girenlerle aynı işi yapan daha eski işçilerin ücretleri arasında bir hayli fark vardır. Ayrıca bu sorun işçilerin dayanışması ve mücadelesinin önünde bir engele dönüşmektedir. Yeni işçilerin ücretleri yükseltilerek eski ve yeni işler arasındaki bu ücret farkı kapatılmalıdır.

3-İşten atmalar yasaklansın

Geçtiğimiz toplu sözleşme döneminden hemen sonra tam bir işçi kıyımı yaşanmıştır. İşçilere mutlaka iş güvencesi sağlanmalıdır. İş güvencesi olmadığı koşullarda diğer kazanılmış hakların da bir anlamı kalmamaktadır.

4-Esnek çalışma uygulamaları yasaklansın

Esnek çalışma; taşeronlaştırma, telafi çalışması işçileri iş güvencesinden ve düzenli bir ücretten yoksun bırakmak anlamına gelmektedir. İşçilerin emeğini dizginsiz bir biçimde sömürülmesi, kuralsız ve işçilerin köle durumuna sokulduğu bir çalışma yaşamı demektir. Esnek çalışma uygulamaları derhal durdurulmalı, bu uygulamaların toplu sözleme görüşmelerinde tartışmaya açılması sendikalar tarafından kategorik olarak reddedilmelidir.

5-Taşeronlaşma yasaklansın, taşeronda çalışan işçiler kadroya alınsın

Birçok fabrikada taşeronlaşma bulunmaktadır. Bazı fabrikalarda ise neredeyse taşeron işçilerin sayısı kadrolu işçileri geçmeye başlamıştır. Taşeronlaştırma sermayenin esnek çalışma saldırısın bir ayağıdır. Fabrikalarda taşeronlaşma uygulaması sayesinde işçiler düşük ücretlere çalıştırılmakta, en pis ve ağır işler taşeron işçilerine yaptırılmakta, fabrikada işçiler arası dayanışmayı engellemekte, örgütlü işçilerin her türlü mücadele girişimi taşeron çalıştırma nedeniyle boşa çıkarılmaktadır. Bu nedenle taşeronda çalışan işçiler kadroya alınmalı taşeronlaştırma yasaklanmalıdır.

6-İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınsın

Taşeronlaştırma, özelleştirme, sigortasız çalıştırma, çocuk işçilerin yaygınlaştırılması vb. nedenlerle son yıllarda fabrikalar ve madenler işçi öğütmektedir. Basit önlemlerle iş güvenliği sağlanacakken kapitalistler masraf saydıkları için bu önlemleri almamaktadır. İşçilerin sağlığını ve yaşamını tehlikeye atan tüm koşullar ortadan kaldırılmalı tam bir iş güvenliği ve işçi sağlığı önlemi ve düzenlemesi sağlanmalıdır.

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 601 * Fiyatı: 25 YKr * Temmuz 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md. : Ayten ÖZDOĞAN * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sok. 5/3 Fatih/İSTANBUL* Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. * Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sit. C Blok No: 242 Topkapı/İstanbul * 0 (212) 577 54 92